

متن پرسش

با سلام و عرض تسلیت ایام خدمت شما استاد گرامی: امام خامنه ای در صحبت‌هایی که راجع به موضوع زن داشتند فرمودند: این رشته‌های بشدت رقیق و نازک اعصاب کودک را فقط سزنگشت ظریف و لطیف مادر است که می‌تواند از هم جدا کند که عقده به‌وجود نیاید، گره به‌وجود نیاید؛ هیچ کس دیگر نمی‌تواند» سوال من این است که اگر مادری نتوانست یا از سر جهل به این عمل مادرانه نپرداخت مسئول است؟ دوم اینکه فرزندی که با این فضا روبه‌رو بوده و دچار مشکلات شخصیتی و روحی است می‌تواند این عقده‌های روحی و روانی را که مانع زندگی سالم دنیوی و سیر و سلوکش هست برطرف کند؟ مثلا شخصی را دیده‌ام که با اینکه مذهبی است و تلاش می‌کند بماند، دچار عدم ثبات روحی است، گاهی به شدت عصبی است، تمرکز ندارد و خودخوری می‌کند، به طوری که مورد تمسخر یا تخطئه سایرین قرار می‌گیرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفت: «خدا گر زحکمت ببندد دری / ز رحمت گشاید در دیگری» بالاخره اگر خداوند تربیت خاص مادر را از بعضی می‌گیرد، شریعت الهی که مادرِ مادرها است به کمک او می‌آید و دست‌اش را می‌گیرد. ما با رجوع هرچه بیشتر به شریعت الهی ضعف‌های خود را باید جبران کنیم. شریعت راه نجات از خودخوری‌ها و عصبی‌شدن‌ها و تمسخر سایرین را نشان داده است. موفق باشید